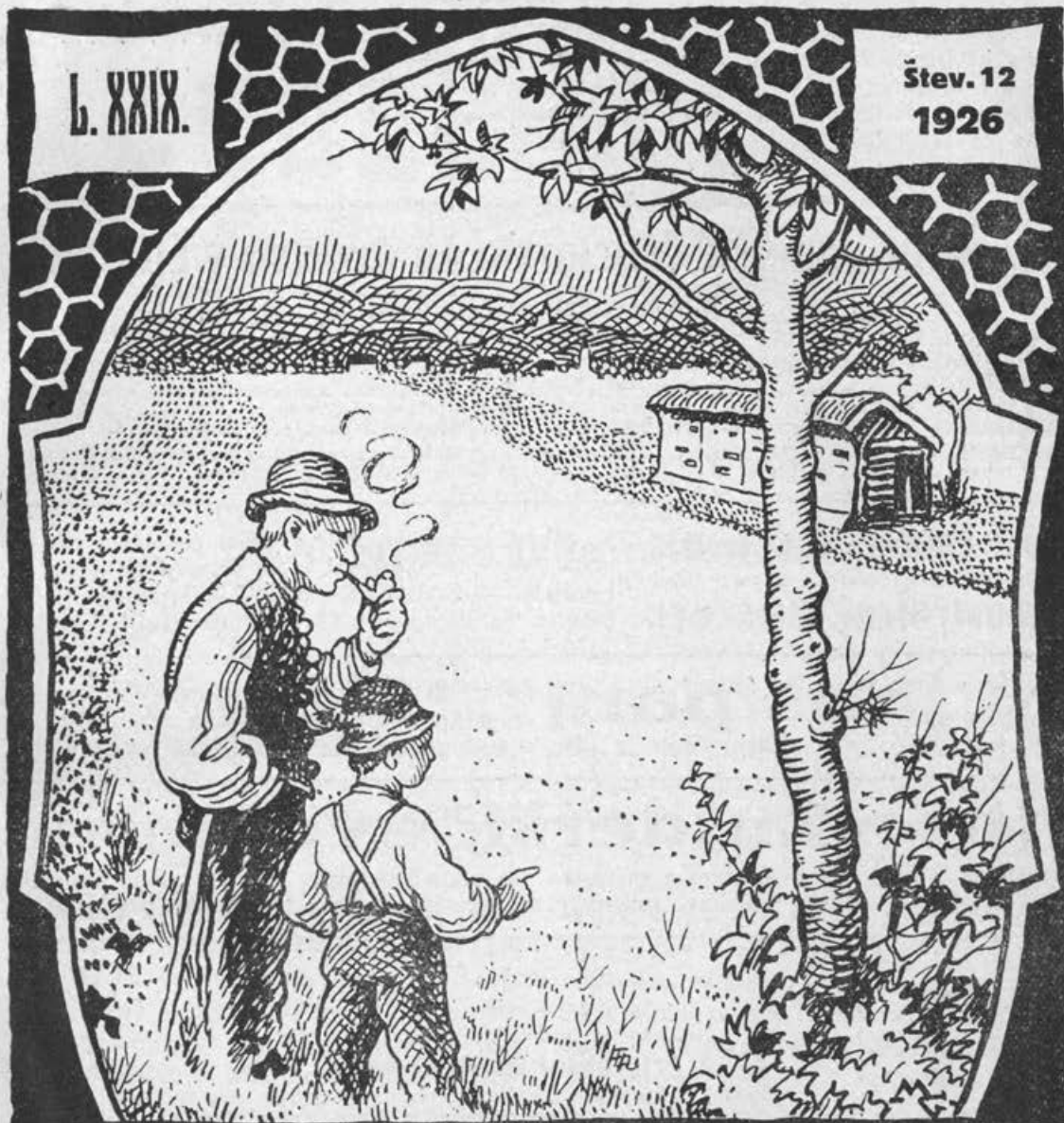

L. XXIX.

Štev. 12
1926

SLOVENSKI

ČEBELAR

**GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA
ZA SLOVENIJO**

Vsebina:

Od organizacije ni koristil	177	Iz dobe čebelarja začetnika	188
Koristi šolskega čebelnjaka	178	Društvene vesti	189
Čebelna družina	179	Vesti iz podružnic	190
Kongres in razstava v Dubrovniku	182	Drobiž	191
Čtivo za začetnike	184	Listnica tajništva	192
Opazovalne postaje	185		

Blagovni oddelek Čebelarškega društva v Ljubljani.

Kovinski deli za A.-Ž. panj:

a) 6 finih palic, 40 cm, à Din 1'25	Din 7'50	g) 2 zaporici za zaklopnico à Din —'20	Din —'40
b) 2 nosilca za matično rešetko à Din 1'50	Din 3'—	h) 1/4 kg kvačice	Din 5'—
c) 2 tečaja za vratca à Din 1'40	Din 2'80	i) 1 kljukica za vratca	Din —'35
d) 4 tečaji za brade à Din —'75	Din 3'—	j) rešetka za 1 panj, zelo močna, brušena	Din 12'—
e) 2 mreži za okenca à Din 4'—	Din 8'—	k) cevka za A.-Ž. panj z verando	Din 8'—
f) 4 zapahi za okenca à Din —'75	Din 3'—		

Nove Žnideršičeve panje z verando po najnovjšem sistemu, kakor preustrojene kunčeve

po dnevni nizki ceni proti naročilu natančno izdelano bodem zanaprej izdeloval in se priporočam vsem čebelarjem. — KANCLER FRANC, mizarski mojster in čebelar, Sp. Hajdina št. 12 pri Ptujju.

Partija knjige „**Naš panj**“, ki se je razprodajala po znižani ceni, je pošla. Odslej stane vezana 40 Din, broširana Din 35'—. Razprodajo je prevzela Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani.

Nove Žnideršičeve panje

na 10 ali 9 okvirčkov, solidno in priznано natančno izdelujem in priporočam cenjenim čebelarjem. — Vinko Klaming, mizarski mojster in čebelar, Dolga vas pri Kočevju.

Čebelarji
prijatelji
Kunčevcev
POZOR!

Na prodaj je čebelarstvo, in sicer:

4 originalni Kunčevi panji, prazni, kompletni z blazinami. Okenca so opremljena z mrežo za prevažanje.

5 praznih predelanih Kunčevih panjev z 9 odnosno 10 satniki v plodišču. 4 panji so brez okvirov.

1 Kunčev panj v delih.

Vsi panji, razen onega v delih, so pleskani in zunaj impregnirani s katranom.

Zraven pripadajo še sledeče potrebščine:

4 rezervne sanke na 10 ter 2 rezervni sanki na 8 okvirov, za 1 panj železja, kvačice, 1 Kunčeve klešče, 1 pinceta za matico, 4 pitalniki, 1 deščica za vdélavo satnic, 1 sipalnik, platno za blazine (za 6 dvojakov), 1 čebelarska kapa.

Vse to prodam za Din 5.000'—, v slučaju garancije tudi na mesečne obroke.

Nadalje je naprodaj še sledeče:

2 kompletna amerikanca z begalnico za Din 320'—

1 Žnideršičev dvojak . . . . . za Din 475'—

Na prijave čakam samo do 20. januarja 1927, ker potem ni več na prodaj.

Miklavc Franc, žel. uradnik, Moškanjci.

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI
UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE ŠTEV. 14

Letnik XXIX.

V Ljubljani, dne 1. decembra 1926.

Številka 12.

Od organizacije ni koristi!

P. Močnik.

Ko očar K. na L. in sin se bavita s čebelarstvom in vsako leto po starem običaju prodasta pridelek — lectarju. Tako sta tudi letos naložila osem panjev, kmečkih seveda, ter jih peljala po strmi poti k bližnjemu lectarju, oddaljenem dobri dve uri hoda. Plačal jima je satje z medom po 15 Din kg. Ker je medičar natehtal 56 kg satja in medu, sta prejela lepo vsoto — 840 Din. Vsa zadovoljna sta na potu nazaj krenila v gostilno na klancu, kjer sta si privoščila kozarček vinske kapljice. Plačala sta 15 Din in odšla vesela. Ker pa sta morala še enkrat mimo gostilne, kjer točijo dobro dalmatinsko kapljico, posebno pa še, ker še nista nič kosila, sta vstopila, da se pokrepčata. Natararici sta plačala 50 Din in 50 p. Ko se je solnce nagibalo k zatonu, sta se vračala proti domu, zadovoljna, da sta napravila dober izkupiček, čeprav nista organizirana! Vsaj se tudi brez »Čebelarja« da čebelariti in celo pričebelariti!

Bi li tudi organiziran čebelar tako ravnal? Mislim, da ne! Ta bi svoje prekoštevne panje podrl sam doma ter iztočil

med s točilom. To je možno tudi pri kmečkih panjih. Ako bi bilo neugodno, bi dobil $5\frac{1}{4}$ kg satja ter $50\frac{3}{4}$ kg medu. $5\frac{1}{4}$ kg satja, recimo, da je staro, bi dalo 2 kg čistega voska, kilogram po 46 Din, je 92 Din. $50\frac{3}{4}$ medu po 30 Din kilogram da 1522 Din 50 p. Za vosek in med bi torej dobil 1614 Din in 50 p. Zamude enega dneva, stroškov v gostilni ter obrabe čevljev ne vpoštevam, ker bi tudi napreden, organiziran čebelar rabil nekaj časa in kuriva, da skuha vosek in iztoči med. Vendar kaže račun 776 Din več, nego je dobil čebelar K. na L. Če bi se ta čebelar od podružnice ničesar drugega ne naučil, nego to, da bi znal ravnati s pridelkom, bi se mu članarina 40 Din za organizacijo več nego poravnala.

Kralj je podpisal ukaz, s katerim se ustanavlja posebna šola za čebelarstvo v Št. Jurju ob j. žel. Pouk bo trajal eno leto. Šola se priklopi že obstoječi kmetijski šoli v Št. Jurju, toda le v upravnem oziru, v strokovnem bo pa samostojna. Učenci se bodo izvežbali tudi v oskrbovanju sadnega drevja in zelenjadarstvu.

Koristi šolskega čebelnjaka.

J. Essih — Loče.

So čebelarji po naših krajih, ki čebelarijo po starem načinu in nečejo o naprednem čebelarstvu nič vedet. Njih znanje o čebeli in njenem življenju je na isti stopnji, kot je bilo pri njih pradedih. Kar so vedeli stari očetje, to vedo zdaj oni in to bodo vedeli njih potomci.

V navadnem čebelnjaku, ki je na vse strani odprt, imajo nekaj starih panjev. Čebele so prepuščene same sebi in se čebelar sploh ne briga zanje. Kvečjemu ogrne roje in jim pobere jeseni med. Pri jemanju medu je še ponekod zmeraj navada, da čebele žveplajo. Po mojem mnenju je to najkrutejši način. V njem se zrcalita samo čebelarjeva trdosrčnost in surovost. Takšen čebelar nima niti pičice ljubezni do čebel, ampak jih ima pri hiši samo zato, ker jih je imel njegov oče. Koliko čebel in dobrih matic se s tem uniči?

Ni jih večjih trdovratnežev, nego so taki starokopitneži, ki se ravnaajo po ustnem izročilu in mislijo, da je samo to prav, kar so jih učili očetje. Če hočeš takšne čebelarje malo poučiti in jim kaj svetovati, te zavrnejo, da ne potrebujejo tvoje nasveta in bodo že sami naredili tako — da bo prav.

Pa takih čebelarjev je hvala Bogu že prav malo. Zato pa je tem več čebelarjev nevednežev, ki so se sicer poprijeli naprednega čebelarstva, pa imajo zaradi slabega čebelarjenja neprestane izgube. Ti potem vedno tarnajo, da čebelarstvo ne nese, dolžijo panje, da niso za nič, in slednjč vržejo puško v koruzo, ne da bi iskali pravih vzrokov neuspehov. Glavni vzrok tiči navadno v tem, da so začeli brez prave podlage čebelariti v panjih s premičnim satjem. V navadnih panjih so z uspehom čebelarili, ko pa so začeli z naprednimi panji, jim je zmanjkalo potrebnega znanja in z nepravilnim ravnanjem

so še izgubili čebele. Ni torej čuda, če tak čebelar navzezadnje ves obupan za vedno preneha s čebelarjenjem v panjih s premičnim satjem in se vrne h kranjičem.

Drugi čebelarji pa, videč sosedov polom, izgube pogum ter se sploh nečejo poprijeti umnega čebelarstva, ker imajo vedno pred očmi sosedov slabi napredek. Tako odvrne en sam čebelar s slabim zgledom mnogo sosedov tovarišev od prvotnega sklepa, čeprav bi ti lahko z uspehom čebelarili.

Vzorno urejeni šolski čebelnjaki bi kaj uspešno vplivali na razvoj umnega čebelarstva in izpodbujali nečebelarje. Sicer so že v nekaterih krajih urejeni, vendar jih še ni zadosti. Vsaka šola bi morala imeti takšen čebelnjak, ki bi ga oskrboval učitelj čebelar.

Ob nedeljah popoldne bi se vršila pri čebelnjaku predavanja in razkazovanja. S tem bi si pridobili naši čebelarji splošnega in temeljitega znanja ter navodil o čebeli in njenem oskrbovanju. Imeli bi potem zdravo podlago, na kateri bi lahko snovali načrte za bodočnost.

Čebelnjak naj bi bil šolska last, postavili naj bi ga z raznimi darovi ali pa čebelarjevo varčnostjo. Sčasoma bi se stroški pokrili z dohodki, za kak večji dobiček bi pa nabavili potrebno orodje in nove panje.

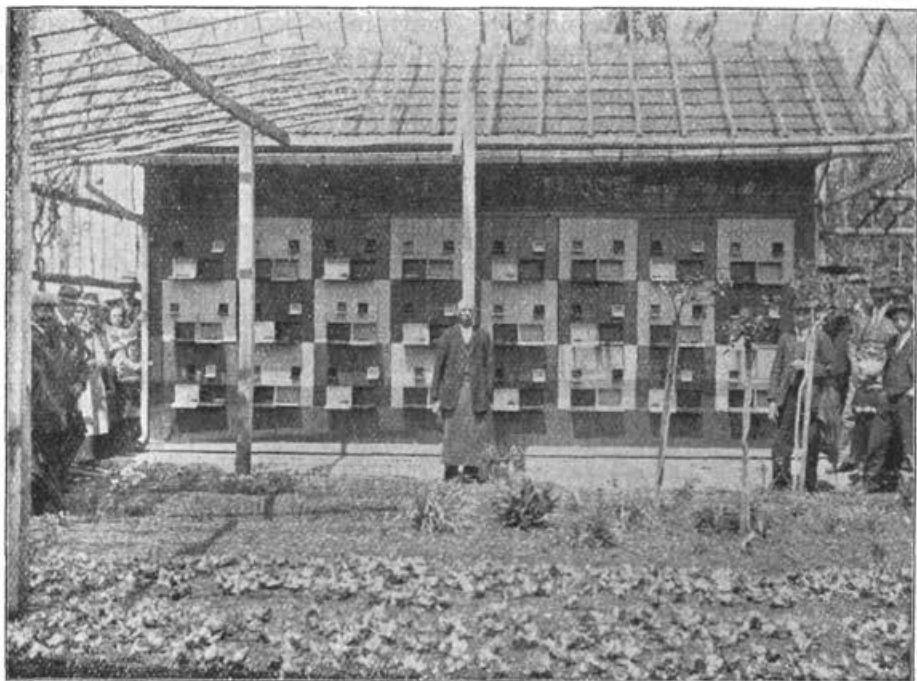
Šolsko čebelarstvo bi imelo tudi namen učiti šolsko mladino uspešnega čebelarstva.

Vsako leto bi odbrali nekatere učence, ki bi se udeleževali predavanj in bi pomagali učitelju pri čebelarskih opravilih. Tako bi se ti čebelarčki po nekoliko letih priučili čebelarskim poslom toliko, da bi potem oskrbovali vsak svoj panj. Ko pa bi zapustili šolo, bi si uredili po možnosti čebelnjak in začeli uspešno čebelariti na podlagi znanja, ki so si ga pridobili v šoli. Bili bi zgled svojim sosedom čebelarjem.

Gospodje učitelji čebelarji! Bližamo se zimi in z njo koncu starega čebelarkega leta. Kmalu bomo stopili v novo leto, v leto upanja v boljše čase in lepše uspehe. Ob nje začetku napravimo trden sklep,

da bomo poslej bolj skrbeli za razvoj šolskega čebelarstva. Treba nam je sposobnega naraščaja. Gotovo najdemo za to marsikatero kleno zrno.

Na delo za čebelarski napredek!

Čebelnjak gosp. Franca Kanclerja v Hajdini pri Ptujju.

Čebelna družina.

P. Angelus.

panju bivajo od maja do oktobra meseca in tudi že v aprilu ter še v novembru tri vrste živali, ki so združene v celoten organizem in druga od druge odvisne: matice, troti in čebele. Matica

živi najdalje 3 do 4 leta; troti žive v družini, v kateri je vse v redu, od aprila do oktobra meseca; čebela živi le kratek čas. Tiste čebele, ki so se izvalile jeseni, prezimijo in ostanejo morebiti do konca aprila meseca, ob dobri paši pa žive komaj šest tednov.

Čebelna družina je torej neka naselbina, neko skupno življenje samostojnih orga-

nizmov, ki so drug od drugega odvisni tako, da drug brez drugega ne more obstati.

Matica.

Srce panja je matica. Brez matice ni čebelne družine. Napačno pa bi bilo misliti, da matica kraljuje ali vlada v panju, da ona vodi vse delo, da ona kakor kak vojskovodja ukazuje čebelam in jih vodi. Ne, matica ni kraljica, da bi vladala. Ona nima v panju nič oblasti in tudi ne zahteva pokorščine od čebel. Čebelna družina v njej ne gleda svoje vladarice, marveč svojo mater, ki ji je narava dala zmožnost, da nese jajčeca. Zato bi jo bolj pravilno smeli imenovati stroj za nesenje jajčec. Ker je

pa ona mati vse čebelne družine, ker od nje zavisi sreča in obstoj panja, tako da lahko reče: »Država to sem jaz,« uživa v družini ljubezen matere in čast kraljice. Matica ne opravlja zunaj panja nikakega dela; ne izletava, da bi si iskala hrane, saj zato tudi nima primernih organov. Kar potrebuje hrane, ji nudijo čebele najobilneje in najboljše. Dobra matica potrebuje dobre, že prebavljene hrane, mnogo zlasti, kadar leže, To delo, nesenje jajčec, opravlja skoraj devet mesecev. Proti koncu januarja ali v začetku februarja meseca že prične zalegati in leže do oktobra meseca, nekatere tudi dalje, zlasti ako je vreme ugodno ali pa, če čebelar pridno pita. Ako pomislimo, da takrat, ko je razvoj panja na vrhuncu, t. j. v aprilu in maju mesecu, dobra matica vsak dan zleže dva tisoč ali še več jajčec in je skupna teža teh jajčec mnogo večja nego teža telesa matice, si lahko mislimo, da ta čas potrebuje tudi mnogo dobre hrane. Mlade čebele spremljajo matico pri njenem delu in jo pridno pitajo.

Na tem, kako matica zalega, spoznamo ali je dobra in rodovitna. Ako je zalega strnjena, da je sat z zalego tako rekoč zalit, pravimo, da je kakor salo, je to znamenje, da je matica dobra. Najdemo pa včasih matico, ki je bolj površna in ne leže brez presledkov, temveč izpusti tu pa tam kako celico, toda je vendarle dobra in rodovitna, ker s pridnostjo nadomesti, kar je s površnostjo grešila. Matica je najbolj rodovitna v prvih dveh letih, zato mnogi čebelarji ne trpe nad dve leti stare matice. Vendar so pa tudi nekatere triletne matice še zelo dobre in rodovitne.

Matica je krotka in pohlevna živalca. Brez skrbi jo lahko vzameš v roko, jo pregleduješ, nič zalega ti ne bo storila. Stari čebelarji so mislili, da matica sploh nima žela. Toda želo ima in strup tudi, le narava ji brani, da ne rabi žela, kakor da bi se zavedala, da bi bilo v nevarnosti njeno in vse družine življenje, če bi želo rabila. Ako pa ona naleti v svojem panju na kako drugo matico, ki se je morebiti

pri prašenju zmotila in zašla vanj, jo z veliko silo napade in jo piči, ako le more.

Dokler je matica dobra in rodovitna, jo imajo čebele rade in jo pitajo. Ako pa se preveč postara, ako ne more več izvrševati svojega dela, ako je pohabljena, se ljubezen čebel hitro ohladi: obsodijo jo na smrt in jo kratkomalo pahnejo iz panja. Ako čebelar o pravem času ne poseže vmes in jim da kako rezervno matico, si čebele same izpodrede novo, pravimo, da preležejo. Nastavijo matičnike, navadno dva ali pa tudi enega samega. Včasih puste staro matico pri življenju toliko časa, da mlada izgodi in oprashi. Zato se zgodi, da najdemo včasih dve matici v enem panju. Preleganje je za čebelarstvo velikega pomena. Priporočajo, da od takih družin vzrejamo matice in take panje puščamo za pleme.

Umen čebelar skrbi, da ima vedno le dobre mlade matice.

Čebele.

Narava je čebele obdarila z najlepšimi darovi. Opremila jih je s krasnim in zelo primernim orodjem in jim vcepila veselje do dela, za zalego pa najnežnejše čustvo ljubezni in skrbi. Za zalego se zelo trudijo, jo negujejo, pitajo in grejejo z neumorno vztrajnostjo in s čudovito požrtvovalnostjo. Med in obnožino nabirajo in se trudijo od zore do mraka, da zalega ne trpi lakote. Ne zabijo pa tudi ne matice ne trotov.

Razvoj in obstanek čebelarske družine ni mogoč brez dobro urejenega nagonkega življenja. Nosilke in gojilke teh nagonov pa so čebele. Življenje v panju je kaj lepo urejeno, delo pa razdeljeno. To najlepše opazujemo v zgodnji pomladi. En del čebel čisti satje, druge čistijo dno panja, tretje iznašajo mrtvice, četrte stražijo pri žrelu, pete donašajo vodo, šeste obnožino, druge zopet opravljajo delo dojilk in pitajo ter grejejo zalego itd. Vse čebele pa niso za vsako delo, temveč je delo odvisno od starosti in kakor se razvijajo razni organi, razne žleze, n. pr. žleze za tojenje voska. Ta radelitev dela se ravna po razvoju če-

belnih nagonov. Tako razločujemo nagon za množitev, rojenje, stavbo satja, nabiranje in donos medu itd. Umen čebelar drži te nagone v pravih mejah ter jih ali podpira ali pa omejuje. Seveda se mora pri tem ravnati po paši in vremenu. Pravilo je, da pri čebelarstvu ne smemo nobenega nagona zadušiti, temveč nudimo čebelam priliko, da zadoščajo svojim nagonom. Ne bi bilo prav, ako bi čebelam ne dali nikake prilike, da stavijo satje. Mnogi čebelarji so tudi mnenja, da ni prav, ako naravno rojenje preveč zatiramo.

Čebelar naj torej podpira in urejuje čebelne nagone, pri tem naj se pa ravna po paši in vremenu. Ako pa narava sama ne nudi čebelam dovolj hrane in toplote, mora čebelar za to poskrbeti s tem, da gnezdo v panju zoži, panj bolj opazi in pridno pita. Kadar pa dobe čebele vsega dovolj, naj čebelar to pravočasno izkoristi. Razširi naj jim gnezdo (v A.-Ž. panju prestavi), jih pelje v pašo, kadar je čas, pa pridno trca, predvsem pa naj skrbi, da bo v panju vedno dosti čebel. To pa ni odvisno samo od dobre paše, marveč tudi od dobrih matic. Čebelar mora čebele ohraniti pri dobri volji, dobre volje pa so, ako se zavedajo, da je panj s hrano dobro prekrbljen. Zato naj čebelar ne skopari in naj nikar ne pusti, da bi stradale. Stradež jim vzame ves pogum.

Čebele imajo torej v panju glavno besedo. Res je sicer matica za družino neobhodno potrebna, toda res je, da so tudi troti potrebni, ker brez njih bi imeli same trotovke. Čudno se slišijo te besede: brez trotov bi imeli same trotovke. Vendar vsak čebelar ve, da je tako. Ako se matica ne opravi, leže same trote, ako pa ni matice v panju in si morajo čebele izmed sebe izvoliti matico, leže ta »matica« same trote. Taka čebelna družina s čebelo trotovko pa je obsojena v smrt. Vse to je res. Matica in troti so potrebni, vendar je tudi resnično, da imajo čebele prvo besedo v panju, ker le one določajo delo, le one so nosilke in gojilke čebelnih nagonov. Čebele silijo matico k zaleganju,

čebele krote trote. Ako matica malo zalega, dobi tudi malo hrane, ako je pa marljiva, dobiva hrano obilno. Čebele povečavajo gnezdo po potrebi, ako nastane toplo vreme in se odpre paša; čebele odženejo trote, kadar jih več ne potrebujejo ali ako nastane slabo vreme in preneha paša, da, celo matico zavržejo čebele in si vzgoje mlado, ako jim stara ni všeč.

Troti.

Troti so »gospodje« in niso na dobrem glasu. Trot je prišel celo v ljudsko prislovico, in če hočemo koga, ki nič ne dela in se pase od žuljev drugih, prav po domače ošteti, pravimo: »Ti trot ti!« Torej trot je nekak zajedalec, požeruh, ki nič ne dela, uživa pa najboljšo hrano, gre okrog poldneva, ko solnce prav toplo greje, na izprehod in se kmalu vrne, počiva in je. Ubogi trot! Če si res tak požeruh in lenuh, imajo tisti čebelarji prav, ki te tako preganjajo in tvojo zalego izrezavajo ali pa obglavljajo. Ali pa je trot res vreden, da ga preganjamo in sovražimo kot škodljivca? Ali res nima nobenega opravila in pomena v panju? Ali je samo zato na svetu, da opravi matico in jo založi za vse njeno življenje s toliko množino semena, da more izleči na sto tisoče jajčec? Gotovo je prašenje matice glavni namen in naloga trota, pa to je tako važno in potrebno, da bi brez tega čebelna družina ne obstala. Trot je potreben, kakor je potrebna matica in so potrebne čebele. Pa poreče kdo: Za praho je treba samo enega trota, čemu pa po več sto do tisoč trotov? Tudi to veliko število trotov v panju ni brez pomena in čeprav ne poznamo vseh skrivnosti čebelnega življenja, smemo vendar le reči, da deluje narava smotrno tudi pri trotih.

Gotovo je že marsikateri čebelar opazoval mlado matico, ko je šla na praho. Najprej se prikaže na bradi več čebelic, ki živahno izletavajo in se praše: nato začno prihajati iz panja troti, ki jih je čimdalje več. Z nizkim glasom vabijo še druge tovariše iz sosednih panjev. Sled-

njič se prikaže še nevesta, mlada matica, ki se v lepih kolobarjih izpreletava pred panjem in se kmalu izgubi v zraku. Troti jo kmalu zaslede, ker imajo silno dober vid, in šinejo za njo. Hitrejšemu in spretnejšemu se posreči, da oprashi matico, zato pa mora dati svoje življenje. Matica je preveč dragocena živalca v panju, ki se ob težavnih okoliščinah praši. Zato je modri Stvarnik poskrbel, da jo pri njenem ženitovanjskem izletu spremlja cel trop trotov, da se laže oprashi. To je menda poglavitni vzrok, da je toliko trotov v panju.

V 6. številu lanskega »Slov. Čebelarja« je bilo priobčeno mnenje čebelarja Trojanca, ki pravi, da troti pripravljajo hranilni sok za žerke v matičnikih, ki je tako

zelo potreben za vzrejo matice. Sklepa pa, da kdor vzame čebelam možnost, da si poljubno izpodrede trote, jim krati veselje do življenja, zavira panj v razvoju in škoduje sebi, ker pridela od takih panjev manj medu.

Vsekakor je trot prav potrebna stvar v panju. Previden čebelar pa ne pusti, da bi mu matica zalegla kar cele sate s troti. V A.-Ž. panju se ni bati, da bi bilo preveč trotovine, zlasti ako uporabljamo cele satnice. Dobro pa je, da v kakem satu blizu gnezda pustimo za dobro dlan praznega prostora, da napravijo čebele tamkaj trotje celice.

Čebelna družina je v resnici lepo urejen organizem in se moramo pri čebelarstvu tudi na to ozirati.

Kongres in razstava v Dubrovniku.

Jože Okorn — Ljubljana.

(Konec.)

Naslednji dan, to je v nedeljo 22. avg. t. l. se je vršil v dvorani Sokolskega društva kongres. Točno ob 9 dopoldne je bila obsežna dvorana nabito polna. Predsednik »Zveze«, g. Svetozar K. Gjorgjevič, je pozdravil navzočne čebelarje, zlasti še g. velikega župana dr. Kneževića, zastopnika vlade, občinskega zastopa ter odposlanca čeških čebelarjev gg. Šmidlika in Jakša.

Nj. Vel. kralju Aleksandru I. ter zaščitniku čebelarjev Nj. Vel. prestolonasledniku Petru je kongres poslal brzojavne pozdrave.

Kongres so pozdravili brzojavno gg.: Ljubič, Živojin, Ilić, Fabijan, Dilber, Bartol Tomečak, Zadržni savez v Splitu in Čebelarska podružnica Šumadija.

V imenu čeških in slovaških čebelarjev je s toplimi besedami pozdravil kongres tajnik »Svaza« g. Vaclav Šmidlik, ki je med drugim pozval čebelarje, naj se v

obilnem številu udeležijo kongresa slovaških čebelarjev v Pragi, kjer bo l. 1927.

Obravnavalo se je potem o ustanovitvi zvezne zadruge za nakup in prodajo medu in voska.

Po dovršenem sporedu je pozval gosp. predsednik navzočne, naj si ogledajo razstavo v »Učiteljski školi«. Tja so odšli z godbo na čelu.

Č e b e l a r s k a r a z s t a v a .

Razstava je bila nameščena v Učiteljski školi, in sicer na hodniku in v 3 sobicah v pritličju, žive čebele pa na šolskem vrtu.

Razstava je bila v splošnem prav lična. Najbolje je bila zastopana čebelarska industrija (večinoma fabrikati tvrdke Riettsche in Graze) ter izdelki iz medu (raznovrstni likerji).

Pri vhodu k razstavi sta nas v veži pozdravila dva panja — Krizmanova »Amerikanka« in »Medarka«, na vrhu stopnišča pa dva ameriška panja: »Jugoslavensko A ulište«, recte Zandrov panj in Dadantov panj.

Po mojem mnenju Krizmanova »Amerikanka« in »Medarka« sploh ne sodita na razstavo, vsaj na tako odličen, pozornost vzbujajoč prostor ne, ker ne eden ne drugi panj ne ustrezata zahtevam naprednega čebelarstva ter ju zato nikakor ne moremo prištevati med »podesna ulišta«. Kvečjemu bi spadala v skupino »panji in orodje« kot kuriozum, ki pa na tej razstavi ni bila zastopana. Na hodniku vrh stopnišča nas je pozdravilo že znano Grazejevo točilo na 10 okvirov.

V prvi sobi so nam nudile dokaj prijazno sliko mnoge skupine. Brata Berača v Dubrovniku sta razstavila zelo okusno skupino medu v steklenicah, v kartonskih posodah in v satju; čebelarsko društvo v Vukovaru razne likerje, med in vosek; Rečaj v Vukovaru istotako vzorno napravljene likerje, medeno čokolado itd.; Srpsko pčelarsko društvo satnice itd.; Kruševačka podružnica panje, satnice, vosek; Antonioli panje, vosek in likerje. Poleg imenovanih so tu razstavili še Markelj satnice, Mudroh v Novem Sadu med v steklenicah in v pločevinasti posodi, Fiedler satnice, Berman likerje, Ruska čebelarska zadruga kemične sestavine medu, in drugi.

V drugi sobi sta nas iznenadili krasni skupini gg. Strgarja iz Boh. Bistrice in Mileusniča iz Rume, ki sta vzbujali občino in res zasluženo pozornost ter priznanje. Strgarjeva skupina je zavzemala dobro tretjino sobe. Obsegala je piramido medu v tubah, modele iz voska (gorenjski motivi), med v steklenicah, satnice, priprave za eksport čebel ter globus z označbo, kam je že pošiljal našo čebelo. — Skupina g. Mileusniča je obsegala načrt njegovega vzorno urejenega čebelarstva ter lepo piramido medu v steklenicah ter na medu vkuhanega sadja, ki je bilo zelo okusno vloženo v steklenicah. V tej sobi so razstavili tudi: g. Bugarski načrte panja (Vojvodjanka), g. Pobjegajlo in sin, velečebelar iz Bavčiča v Boki Kotorski, razne fotografije svojega 156 panjev obsegajočega čebelarstva, čebelarsko dru-

štvo v Vukovaru razne fotografije in odlikovanja, ki jih je prejelo na raznih razstavah. Poleg tega je bilo v tej sobi razstavljeno nekaj čebelarske književnosti in čebelarskih listov.

V tretji sobi je bilo kakor na vseh razstavah razstavljeno razno čebelarsko orodje tvrdke Rietzman in Srpskega pčelarskega društva, nadalje stiskalnica iz sadre, izdelek g. Takača iz Iloka, velečebelarja Damiani in Hoffman iz Slanega pa sta točila v tej sobi med.

V skupini živih čebel, ki je bila razstavljena na vrtu, so razstavili gg. Strgar, Ambrožič, Žumer in Pobjegajlo. Le-temu so se zadušile vse čebele, ostale so mu le v opazovalnem panju, ki ga pa je razstavil brez zalege.

Na razstavi žal ni bil zastopan naš A.-Ž. panj. Prav tako smo pogrešali herbarij in učila o anatomiji in boleznih čebel.

Ne malo je tudi razočaralo dejstvo, da morajo razstavljalci sami plačati priznana jim odlikovanja. Zato je bil ocenjevalni odbor z odlikovanji tako zelo radodaren. Razdelil je nič manj nego 32 zlatih, 37 srebrnih in 15 bronastih kolajen. Po mojem mnenju bi vsaj z zlatom morali biti manj razsipni, kajti za tako visoko odlikovanje je treba razstaviti že nekaj odličnega.

Na občnem zboru sem vprašal, zakaj se niso naprosila v »Zvezi« včlanjena društva za darila odlikovancem, ter predlagal, naj se to uvede. Prav je, da se z bogatimi odlikovanji privabi čim večje število razstavljalcev, toda ne smemo jih razvaditi. Zato želimo, da se bo to v bodoče upoštevalo in visoka odlikovanja podelila samo tistim, ki so jih v resnici vredni.

Skop čebelar, ki zažvepla jeseni lačne čebele, ker bi jih moral napitati, je podoben gospodarju, ki ob slabi letini požene svoje zveste in marljive posle lačne na cesto.

* * *

Kdor se boji žela, ne bo nikoli žel medu.

Iv. Jurančič.

Po storjenem delu sladko počivamo. Kako dobro dé človeku, ako po napornih opravkih celega dneva zvečer lahko leže k trdnemu počitku. Nič manj dobro in prijetno je za čebele, ako gredo po truda polnem delu in trpljenju celega poletja jeseni k zasluženemu mirnemu počitku, da zberejo zopet novih moči za prihodnjo pomlad. Sedaj najbrž že počivajo mirno ter »sanjajo« o veselih in žalostnih dogodkih preteklega leta. Veselih uric so imele bore malo, tem več pa slabih, neprijetnih dni, tednov in celih mesecev, ko so jim slabo vreme, nevihte, povodnji itd. uničevale uspehe celoletnega dela. Gotovo je tu pa tam še kak panj, ki se mu vriva v »sanje« skrb in vprašanje, ali ne bo zaloga živeža krajša nego zima? —

Čeprav pri čebelah sedaj v zimskem času ni posebnega opravila, vendar treba večkrat pogledati v čebelnjak in okoli njega, se ni li morebiti pripetila kaka nezgoda nenadno ter da po zunanjih znakih spoznamo notranje stanje panja. Ako je pri žrelu vse tiho in mirno ali če slišimo rahlo, enakomerno šumenje, se čebele dobro počutijo. Močno, neredno šumenje pa naznanja, da panj ni v redu in da ga tare n. pr. žeja, pomanjkanje zraka, prepih, nadleguje miš, bega izguba matice itd. Pregost med, n. pr. smrekov ali jelov, provzroča žejo. Čebele postanejo nemirne in celo v mrzlem vremenu silijo iz panja, hoteč donášati vodo. Ako jim damo vode v pitalniku, se umirijo. Ako se žrelo zamaši z mrtvimi čebelami, jih moramo s pripravno kljukico odstraniti. Vsako opravilo pa moramo sedaj v zimi opraviti rahlo, tiho in previdno, da čebel po nepo-

trebnem ne dramimo. Če pride kak topel dan, da silijo iz panjev, odstranimo zapuhe in jih pustimo brez skrbi porajati, čeprav je zunaj sneg. Ko se otrebijo, gredo zopet v panj. Ob zračni toploti 10 do 12° C sede čebela celo na sneg, se napije snežnice, potem se pa dvigne in vrne v panj. Le kaka doslužena starka morebiti ostane. Tej so pa itak že dnevi šteti in bi najbrž ne dočakala pomladi. Nesreča pa je, če se solnce nagloma skrije za oblake in se več ne prikaže. Takrat seveda obleži na tisoče čebel po snegu in so izgubljene za vedno. Dobro je torej, da sneg pred čebelnjakom vselej odmečemo, razen tega ga pa še daleč na okoli potrosimo s pepelom ali pokrijemo s slamo.

Vsak čebelar naj čez zimo uredi in popravi, oziroma na novo nabavi orodje, panje, satnike, sploh vse čebelarске potreščine, da je ob pravem času vse pripravljeno. Kdor napravlja te reči sam, kakor je pri čebelarjih pogostoma v navadi, naj skrbi, da se priuči dobremu in natančnemu delu, ker s slabim in popačenim orodjem se zlasti v čebelarstvu težko in slabo dela.

Sedaj pa, dragi čitatelj, hočem s tabo govoriti za letos še zadnjo, a najbolj pomenljivo besedo. Ako hočeš zimski čas najbolje izkoristiti, porabi ga docela za svojo strokovno izobrazbo! Novo leto se bliža, treba bo članarino »odrajtati«; občni zbori se vrše, dolžnost članov je, da se jih udeležujejo. Nabavi in izposodi si čebelarskih knjig, čitaj pridno strokovne časnike in knjige. Koliko je v sedanjem

času »čebelarjev«, ki se za strokovno izobrazbo celo nič ne zmenijo, ne čitajo nič; še poučnega shoda se ne marajo udeležiti, kar jih prav nič ne stane. Kaj šele, da bi se čebelarstvemu društvu približali! Članarina jim je preveč, ne pomislijo pa, da porabijo v 14 dneh za nepotrebne reči več, nego znaša udnina za celo leto. Koliko je ljudi, ki varčujejo tam, kjer jim varčevanje prinaša škodo. Vsaka stroka, tudi čebelarstvo, zahteva, da se je do dobrega naučimo, ako hočemo doseči dobre uspehe. Saj imamo za to v vsakdanjem življenju dovolj jasnih dokazov. Oglejmo si izvežbanega čebelarja in »radovoljnega nevedneža«, primerjajmo nujno delo, oziroma obratovanje in uspehe, pa bomo imeli dovolj jasno sliko.

Škoda le, da se mi bo pri teh dobrohotečih besedah godilo tako, kakor se je nekemu profesorju, ko je vstopil v razred in izrazil svojo nevoljo, rekoč: »Vidim zopet nekatere, ki jih ni tukaj, in ti so baš najbolj potrebni pouka.« — Povejte torej, cenjeni čitatelji, svojim prijateljem, da baš njih, ki se Čebelarstvemu društvu izogibljejo, najbolj zadevajo te besede. Dajte jim čitati »Slov. Čebelarja«!

Letošnja čebelarska letina, ki jo splošno po svetu označujejo kot »najslabšo od slabih«, je minula. Blagor čebelarju, ki je storil vse potrebno za zdravje in srečno prezimovanje svojih čebel. Gorje pa onemu, ki ni pravočasno spoznal bede in dodal primanjkljaja na zimski zalogi ali

celo iz grde pohlepnosti čebelam krajšal »eksistenčni minimum«.

S temi besedami končujem te mesečne spise. Želim, da bi mnogim koristili. Nisem navajal vseh letnih opravil, kajti za popolna navodila bi bil ves »Slov. Čebelar« pretesen. Vsem krajevnim razmeram in vsem raznim nazorom in »muham« tolikih čebelarjev bi bilo tudi težko ustreči. Napredek in umetnost prinašata nedvomno veliko dobrega, a tudi marsikaj slabega, zlasti onemu, ki ne zna teh dobrot prav uporabljati. Nekdaj so čebele v preprostemu panju, ki je zbit iz šestih desek ali pa v slamnatem »košu« lepo po svoje živle, kakor jim je narava ukazovala. Dandanes pa čebelar umetniki — sicer, ker mora —, a malokdo pazi na to, da bi naravnega reda in zakonov ne motil. Začetnik kar zahteva, da bi se narava ravnala po njegovih posebnih nazorih.

Čitajte pridno, mladi čebelarji, čebelarske knjige in spise, obiskujte izkušenc čebelarje, udeležujte se poučnih shodov, opazujte z bistrim očesom in umom čebelno delovanje in kretanje, da boste njih življenje dobro poznali, ker le potem boste sčasoma postali vredni imena »čebelar«! Teorije ginejo kakor valovi na morski površini, izkušnje in opazovanja pa imajo stalno vrednost, vsaj za čas one kulturne dobe, v kateri živimo!

Opazovalne postaje.

Jos. Verbič v Ljubljani.

Z oktobrom, za katerega velja to poročilo, se je začela zimska doba. Ker si čebele večinoma niso same nabrale zadostne zimske zaloge, je bilo v tem mesecu zadnji čas za spopolnitev zimske zaloge: pitanje. Vreme je bilo za to opravilo ugodno. Nekaj dni je bilo tako toplih, da so čebele prinašale obnožino; opazil

sem celo, da so nakrmljeni panji nastavili novo zalego.

Da je bilo letos pitanje splošna potreba, dokazuje razpredelnica III. Tu so od 13 naših opazovalnic, ki so v dobi od aprila do oktobra meseca pošiljale redno in popolna poročila, navedeni donosi in izgube na teži za posamezne mesece in končni

Mesečni pregled za oktober 1926.

Razpredelnica I.

Kraj (z morskó višino)	Označba opazo- vanega panja	Panj je na teži						Toplina zraka				Dni je bilo											
		pridobil v			zgubil v			v mesecu čistih dkg		največ pridobil		naj- višja	naj- nižja	srednja me- sečna	izletnih	s snegom	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih			
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	pridobil	po- rabil	dkg	dne												
		mesečni tretjini dkg										C°											
Ljubljana (305 m)	A.-Ž.	—	—	—	40	20	30	—	—	—	90	—	—	+23	—	+11·2	19	10	1	12	10	9	8
Vič pri Ljubljani (298 m)	A.-Ž.	—	—	—	50	20	20	—	—	—	90	—	—	+21	—	+11·1	15	12	2	10	3	18	15
Št. Vid nad Ljubljano (314 m)	A.-Ž.	—	—	—	50	70	30	—	—	—	150	—	—	+22	—	+10·-	19	13	3	7	9	15	10
Tacen pod Šmarno goro (314 m)	A.-Ž.	—	—	—	70	60	85	—	—	—	215	—	—	+24	—	+11·-	21	10	1	6	3	12	19
Škofja Loka (349 m)	A.-Ž.	—	—	—	45	50	25	—	—	—	120	—	—	+22	—	+11·2	20	12	1	11	9	11	24
Vrhnika (293 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+22	—	+10·1	9	10	1	14	12	5	13
Gor. Logatec (476 m)	Amerikance	—	—	—	50	30	20	—	—	—	100	—	—	+19	—	+10·5	9	12	2	13	7	11	25
Cerknica (575 m)	A.-Ž.	—	—	—	20	45	45	—	—	—	110	—	—	+19	—	+9·5	18	13	1	13	13	5	29
Sv. Gregor pri Ortneku (736 m)	A.-Ž.	—	—	—	58	26	4	—	—	—	88	—	—	+19	—	+11·9	13	19	1	14	12	5	29
Struge pri Dobropoljah (416 m)	A.-Ž.	—	—	—	55	60	55	—	—	—	170	—	—	+22	—	+10·5	17	8	2	21	5	5	28
Novo mesto (180 m)	A.-Ž.	—	—	—	20	20	25	—	—	—	65	—	—	+25	—	+13·-	25	12	—	6	12	13	11
Hrastnik (250 m)	Gerstung	—	—	—	45	17	12	—	—	—	74	—	—	+25	—	+13·1	15	13	1	10	11	10	13
Sp. Ložnica pri Žalcu (252 m)	A.-Ž.	—	—	—	35	15	15	—	—	—	65	—	—	+18	—	+8·5	14	10	1	10	15	6	23
Orehova vas p. Marib. (270 m)	Gerstung	—	—	—	15	30	25	—	—	—	70	—	—	+20	—	+12·6	14	10	1	12	12	7	15
Sv. Duh na Ostr. vrhu (536 m)	Dunajski	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Vrže pri Ljutomeru (176 m)	A.-Ž.	—	—	—	85	60	50	—	—	—	195	—	—	+23	—	+11·5	21	10	1	8	16	7	18
Cezanjovci (182 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+23	—	+8·5	17	20	1	7	24	—	28
Guštanj (398 m)	A.-Ž.	—	—	—	75	55	—	—	—	—	130	—	—	+22	—	+9·4	16	7	1	8	6	17	13
Sv. Lovrenc na Pohorju (442 m)	Sträuli	—	—	—	110	40	30	—	—	—	180	—	—	+24	—	+12·3	17	7	1	4	6	21	8
Javornik n. Gor. (553 m)	A.-Ž.	—	—	—	100	40	30	—	—	—	170	—	—	+20	—	+9·-	13	11	1	12	15	5	7
Rove na Gor. (350 m)	A.-Ž.	—	—	—	50	25	15	—	—	—	90	—	—	+20	—	+10·4	9	11	1	14	7	10	15
Virmaše pri Šk. Loki	A.-Ž.	—	—	—	55	45	25	—	—	—	125	—	—	+19	—	+8·8	19	11	1	12	15	4	25

uspehi cele pašne dobe. Če si predočimo, da rabi družina v A.-Ž. panju vsaj 10 kg zimske zaloge, vidimo v razpredelnici, da sta samo na dveh postajah opazovalna panja toliko nabrala, da je ostala čebelarju malenkost za trud in stroške. Trije opazovalni panji so si v ajdi toliko opomogli, da se bodo brez pomoči preživeli čez zimo. Panji osmih opazovalnic so ostali prelahki; dva sta postala celo lažja, nego sta bila v začetku aprila meseca.

Če pregledamo razpredelnico II., vidimo, da tudi oktober mesec ni zadovoljil čebelarjev. Čebele so imele posebno dober tek in so kljub manjšemu številu solnčnih in izletnih dni več porabile nego prejšnja leta. Vzrok ne tiči v pretopli odeji, ki smo jo pač pripravili, ne pa še uporabili, temveč v dejstvu, da tehtnica neposredno po paši najbolj pada. Druga leta, ko se je paša končala avgusta meseca, je bila izguba največja v septembru, letos pa v oktobru mesecu, ker je bilo septembra še precej paše.

Popravek. Mesečni pregled v 11. številki »Slov. Čebelarja« na str. 172. ni za avgust, kakor je pomotoma tiskano, temveč za september mesec.

Razpredelnica II.

Mesečni pregled za oktober zadnjih štirih let.

Leto	Povprečna mesečna		Izletnih dn- je bilo povprečno	Solnčnih	Deževnih
	poraba dkg	toplina			
1923	107·8	+ 13·6° C	21·4	11·-	7·2
1924	95·-	+ 10·3° C	19·9	11·7	6·4
1925	101·7	+ 10·1° C	17·7	17·7	5·6
1926	121·4	+ 10·7° C	16·2	9·8	11·5

Torej ne spletate gnezda, ptičice, zase, torej ne nosite volne, ovčice, zase, torej ne napravljate medu, čebelce, zase, torej ne vlečete, govedo, plugov zase...«

Vergil.

* * *

Prav nič srca, pač pa mnogo najgrše surovosti kažejo tisti »čebelarji«, ki puščajo jeseni »plemenjake«, ki nimajo živeža niti do božiča.

Ali so res med nami še taki čebelarji, ki trpe, da jim čebele počasi umirajo od gladu? Menda vendar ne, saj so Slovenci kulturni!...

Razpredelnica III.

Pregled donosa v letošnji pašni dobi.

v kraju:	Op-zovalni panj je prinesel dkg (+) porabil dkg (-):												Donos presega porabo za dkg		
	aprila		maja		junija		julija		avgusta		sept.			v vseh mesecih	
	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-		+	-
Ljubljana	-	130	110	-	-	60	465	-	465	-	-	95	1040	285	755
Vič pri Ljubljani	-	50	520	-	-	190	590	-	210	-	-	150	1320	390	930
Št. Vid nad Ljubljano	-	40	145	-	-	90	590	-	110	-	-	175	845	305	540
Tacen pod Šmarno goro	320	-	-	85	-	150	305	-	200	-	-	145	825	380	455
Škofja Loka	275	-	-	30	-	210	80	-	50	-	-	65	355	355	0
Vrhnika	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Gor. Logatec	-	-	160	-	380	-	310	-	135	-	-	540	445	95	
Cerknica	170	-	140	-	760	-	50	70	-	-	75	1140	125	1015	
Sv. Gregor pri Ortneku	193	-	594	-	1820	-	430	522	-	48	-	3177	430	2747	
Struge pri Dobropoljah	-	-	1950	-	485	-	260	290	-	-	120	2240	865	1375	
Novo mesto	-	200	710	-	405	-	-	1440	-	5·5	-	2745	605	2140	
Hrastnik	96	-	142	-	214	-	243	-	64	91	-	329	521	-	192*
Sp. Ložnica pri Žalcu	5	-	185	-	245	-	175	155	-	30	-	375	420	-	45*
Vrže pri Ljutomeru	-	75	205	-	375	-	450	1425	-	280	-	1910	900	1010	

* Poraba je večja nego donos.

Iz dobe čebelarja začetnika.

P. Gorenjski.

III.

Prvo leto!

Čebelar začetnik.

Po nasvetu čebelarja strokovnjaka smo se odločili za čebelarjenje v A.-Ž. sistemu. Mizar je preskrbel od znanega čebelarja nov prazen A.-Ž. panj za vzorec in pa polovičarja (eksportnega), ki ima samo plodišče brez medišča. Grehi, ki jih je storil mizar pri izdelovanju novih panjev brez vodstva kakega čebelarja strokovnjaka, so se šele v poznejših letih odpustili in izbrisali.

Meseca marec in april sta bila tisto leto prav lepa. Čebele so se prav živahno razvijale, posebno pa še zato, ker sem vsak tretji dan stal za njimi s skodelico raztopljenega sladkorja. Vendar eden se mi ni zdel nič kaj priden. Vedno slabeje je letel, kljub temu, da je dobival iste porcije kakor drugi. Poklical sem zopet čebelarja strokovnjaka. Ta je ugotovil, da je panj brez matice. Kaj sedaj storiti? Čebelar mi je dal ta nasvet, da druge pomoči ni, nego da kupim še en panj čebel in ga navezmem na brezmatičnega, da se čebele z njim združijo. Nasvet sem sporočil g. Marinku in kmalu je bilo vse urejeno.

Za roje smo se pripravljali z največjo naglico. Nove panje smo zložili v nov čebelnjak. Eksportovci so dobili lepe poslikane končnice, tako da so bili prav okras novemu čebelnjaku. V satnike smo pridno lepili osnove (ozke pasove satnic). Vse je bilo pripravljeno. Le rojev je bilo treba še čakati.

Dočakali smo tudi zaželjeni mesec maj, ki je bil tisto leto zelo pust, mrzel in moker. Po gorah je pogostoma snežilo, po dolinah pa vlekla burja. Čebele niso ta mesec nič kaj napredovale. Zaman smo čakali toliko zaželenih rojev. V začetku

junija meseca pa je postalo lepo in zelo toplo. Neki dan okoli desetih nas pa iznenadi! Prvi roj! O, kako nepopisno veselje je bilo! Vse je vzklikalo: roj, roj! in hitelo na vrt, da vidi, kako se roj vrti v zraku! Gospod Marinko je bil tako vzradoščen, da bi bil dal kar iz možnarjev streljati od samega veselja.

Mene je pa ta novica kar pretresla. Nisem se z drugimi veselil, ampak sem bil kar razburjen. Najrajši bi bil vsem gledalcem rekel: Pojdite v kraj, da ne gledate moje nespretnosti! Ko je roj še po zraku plesal, sem že nateknil na glavo novo čebelarsko krinko. Navezali so mi na roke velikanske rokavice, ki so segale do ramen. Nato sem hitro znašal potrebne reči skupaj. Še preden je začel roj sedati na nizko hruško, sem bil že ves moker od znoja, od glave do pete. Voda mi je kar curlala po hrbtu in po nogah, in preden sem roj ogrebel, bi mi bila že kmalu iz čevljev pritekla. No, spravil sem ga pa le srečno v novi panj št. 1. Proti večeru je začel že izletavati. Do tedaj sem se pa že tudi jaz ohladil.

Od tega dne so se roji množili kakor gobe po dežju. Teh rojev ne bom opisoval, samo to naj pripomnim, da je proti koncu minulo tisto velikansko navdušenje. Jaz se pa tudi nisem več tako potil, ker sem se ogrebanju privadil. Roji so se mi vsi posrečili. Dobil sem 5 prncev, 5 drujcev in 4 tretjevce. Le-te sem združil v dva panja. Vsadil sem jih torej v 12 panjev. Če vračunam še 5 izrojencev, smo imeli vsega skupaj 17 panjev.

Sedemnajst panjev čebel v tako kratkem času! O, kaka bahavost je bilo to! Gospod Marinko je vsakega novega gosta pripeljal pred čebelnjak in se bahal, kako hitro napredujemo v modernem čebelarjenju. Še celo meni, ki sem se protivil temu poklicu, je začel rasti greben! Povabil je tudi Rahotovega očeta, da je prišel pogledat naš napredek, ter se je prav

laskavo izrazil, da delamo čudeže. Tako je vsa okolica zvedela, kako hitro napreduje in se razširja naše novo ustanovljeno čebelarstvo. Za gospoda Marinka je bilo res tisto leto prava idealna čebelarska zabava.

Nihče pa ni pomislil, kaj utegne nastati iz te kakovosti do jeseni. Čebele so rojile pozno, v dobi glavne paše. Prvi roji so res nekoliko napredovali. Izdelali so precej satja. Drujci in tretjevci so pa komaj 3 do 4 sate napol izdelali. Komaj so se jim matice oprasila, že je ponehala paša. Mesec julij je bil tisto leto skrajno slab. Bila je suša in prav nobene paše. Vsa slava se je pela ajdi. V njo smo stavili najtrdnjše upanje, kakor da bi ne mogla odpovedati. Ko je pa nastopil Jernejev teden, najboljši dnevi za čebelarje, je bilo tisto leto baš narobe. Mokrota in viharji! Še slabši pa je bil prvi teden v septembru. Suha, mrzla burja! Takrat nam je pa začel pogum padati in smo bili že pripravljeni na razočaranje.

Tiste dni po malem Šmarnu je zadela našo mlado čebelarsko podjetje kruta usoda. Sklenilo se je namreč, naj se novo ustanovljene čebelne naselbine poderejo in kolikor mogoče združijo, da se prežive čez zimo, stari kranjčiči naj se pa pregledajo, da se dožene, koliko jim bo treba dodati hrane.

Po storjenem sklepu sem pričel kmalu z delom, in sicer najprej pri starih. Ko sem potegnil na stol prvega kranjčiča, o katerem sem že davno govoril, da ni za nič, je bil lahek kakor pero. Ko mu odtrgam dno, najdem prazno satje, nič zalege, nič matice! Bil je trotar! Proč z njim! Nato je prišel na stol drugi panj. Tudi ta

je bil lahek in sumljiv. Ko ga odprem, vidim, da je imel matico in zalego, pa zelo malo čebel in medu. Te ga bo treba tudi kasirati! Nadaljnji trije kranjčiči so pa bili potrjeni, samo da bo treba dodati še vsakemu panju po 3 kg sladkorja.

Nato so prišle na vrsto nove zgradbe. Potrjeni za prezimljenje so bili samo štirje A.-Ž. panji s pogojem, da dobi vsak panj 4 kg sladkorja. Drugih osem panjev je bilo obsojenih na razdejanje. Ta kruta obsodba se je začela takoj izvrševati. Rabelj je najprej vsem obsojencem aretiral matice. Nato je poiskal po vseh panjih tiste sate, v katerih je bilo še kaj zalege, in jih je zložil v medišča tistim panjem, ki niso bili obsojeni na razdejanje. Slednjič je rabelj zložil vse obsojene panje pred čebelnjak in omel čebele kar na tla ter jim ukazal, naj si same izprosijo stanovanje pri tistih panjih, ki so še ostali.

Ko je bilo vse končano, se je ustopil čebelar začetnik pred čebelnjak kakor Jeremija na razvalinah jeruzalemskega mesta in gledal žalostno, usodno razdejanje!

Čebele so pa milo jokale, govoreč: »O ti nevedni, malopridni in nesrečni čebelar! Zakaj si nas sedaj na zimo zmetal na cesto? Zakaj nas nisi že prej dodal panjem, v katere nas sedaj siliš? Ako bi nas bil že poprej združil, bi nas bilo več in bi bile tudi lahko za zimo več živeža nabrale. Sedaj pa nimamo me nič in one nič! Ali naj od lakote poginemo?«

Nato pa se oglasi čebelar začetnik ves žalosten in potrj: »O ljube čebelice! Le potrpite in izprosate si sprejem v odločene panje! Nič se ne bojte za življenje, saj vam bodo kupili sladkorja...«

Društvene vesti.

PREDAVANJA.

5. decembra v Škofji Loki ob 11 dopoldne v Društvenem domu.

12. decembra na Blejski Dobravi ob 3 popoldne v sobi gasilnega doma na Dobravi-Vintgar.

19. decembra v Domžalah ob 10 dopoldne v občinski pisarni.

27. decembra v Kamniku ob 1/2 10 dopoldne v Kamniškem domu.

Čebelarji, udeležite se predavanj v obilnem številu!

* * *

Vesele božične praznike in prav srečno novo leto želi vsem čebelarjem — uredništvo.

Vesti iz podružnic.

Ljubljanska podružnica ima odborovo sejo dne 15. decembra 1926 ob 8 zvečer »pri Nacetu« na Kette-Murnovi cesti. Udeležba obvezna.

Podružnica za Ljubljano in okolico ima redni občni zbor dne 19. decembra 1926, ob pol 10 v godbeni dvorani na moškem učiteljsku v Ljubljani, Resljeva cesta, pritličje desno, z običajnim dnevnim redom. Podružnične člane vabimo, da se zbora polnoštevilno udeležijo. — Fr. Prezelj, tajnik.

Podružnica v Škofji Loki bo imela redni občni zbor v nedeljo, dne 5. decembra t. l. ob 11 dopoldne v »Društvenem domu« po običajnem sporedu. — Žontar, predsednik.

Podružnica v Kamniku bo imela občni zbor v ponedeljek, dne 27. decembra t. l. ob 10 dopoldne v »Kamniškem domu«. Spored običajen. — Žargi, tajnik.

Podružnica v Domžalah bo imela redni letni občni zbor dne 19. decembra t. l. ob 10 dopoldne v občinski pisarni v Domžalah. Obenem se bo pobirala tudi članarina. Vsi člani in vsi, ki se za stvar zanimajo in žele pristopiti k podružnici, naj pridejo, da si naroče »Slov. Čebelarja«. Med dolgim zimskim spanjem čebelic bodo imeli čas čitati, da se spomladi z marljivostjo naših živalc poživijo tudi naše veselje do napredka. Vabljeni ste vsi člani in tudi drugi. — Košir, tajnik.

Podružnica v Tacnu ima redni letni občni zbor 26. decembra t. l. pri g. Ivanu Snoju v Tacnu št. 19. Začetek ob 14. Vabljeni so vsi člani podružnice. Obenem se bo pobirala tudi članarina za poslovno leto 1927, Prosimo polnoštevilne udeležbe! — Odbor.

Podružnica v Vel. Laščah bo imela dne 19. decembra t. l. ob 8 v ljudski šoli redni letni občni zbor z običajnim sporedom. Člani, udeležite se zborovanja polnoštevilno in povabite tudi sosedne čebelarje-nečlane! — Odbor.

Podružnica za Ormož in okolico bo imela redni občni zbor na Štefanovo, to je dne 26. decembra t. l. ob 8 pri g. Rozmanu, organistu v Ormožu, po naslednjem sporedu: 1. Pozdrav, 2. poročilo tajnika, 3. poročilo blagajnika, 4. volitev, 5. slučajnosti. K obilni udeležbi vabi vse stare člane z željo, naj vsak privede enega novega — odbor.

Podružnica na Breznici bo imela redni občni zbor z običajnim sporedom dne 26. decembra t. l. ob 3 popoldne pri g. predsedniku v Smokuču št. 37. K obilni udeležbi vabi — odbor.

Podružnica v Slovenski Bistrici bo imela občni zbor dne 8. decembra t. l. v hotelu »Beogradu« ob 10 z običajnim sporedom.

Podružnica za konjiški srez bo imela redni občni zbor v nedeljo dne 12. decembra t. l. ob 9 v deški osnovni šoli v Konjicah. Spored običajen. Članstvo bo imelo tudi priliko, da se udeleži predavanja o sadjarstvu, ki bo istega dne istotam ob 10 o priliki občnega zbora sadjarske in vrtnarske podružnice, zato pričakujemo najobilnejše udeležbe. — Odbor.

Podružnica v Dobropoljah je priredila 16. maja enodneven čebelarski tečaj pri čebelnjaku g. Drobniča na Ratikah, ki ga je vodil g. profesor Verbič. Največ se je obravnavalo o A.-Ž. panju, pozabili pa tudi nismo kranjčica, katerega je pri nas še precej. G. predavatelj nam je razlagal o kužnih boleznih in o drugem. Za ves trud in požrtvovalnost se mu iskreno zahvaljujemo. — Odbor.

Podružnica za Maribor in okolico to leto ni spala, kakor bi morda kdo sodil, ker ni bilo nič

poročil, — starega tajnika in staro matico pač treba zamenjati — pač pa je bila kljub izredno neugodnemu vremenu, ki je oviralo sicer priljubljene sestanke, še dokaj agilna. Pri sestankih januarja in marca meseca nas je poučeval tajnik g. Okorn iz Ljubljane o čebelnih boleznih, osobito o kugi zalege. Na aprilskem sestanku pri gospe Dobaja v Počehovi se je izvedel praktično pomladanski pregled. Odhajali smo z najboljšimi upi, kojih nas pa je oropalo hladno in mokro poletje. Šele 29. avgusta smo se zopet sestali pri čebelnjaku g. Vidoviča v Brestnici v posvetovanje o zazimljevanju. Vršil se je jesenski pregled čebel s cenitvijo zaloge: slabič 1 kg, močnejši 3 kg medu... Zalostna slika! Zato smo se pa spravili zopet nad — kugo, Državni višji živinozdravnik g. Fr. Pirnat nam je temeljito obrazložil pravilni postopek ob kugi ter nam obljubil, da bo na to zadevo pozoren in nas izdatno podpiral pri zatiranju bolezni. Zato mora imeti podružnica vse čebelnjake v svojem področju v evidenci. Peti sestanek smo imeli dne 3. oktobra na vinarski šoli v Mariboru, seveda v znamenju kuge, ki se je z njo prav temeljito pečal živinozdravnik g. Baš. Poudarjal je, da je nujno potrebno, da javljajo čebelarji vse sumljive panje srezkemu poglavarju, da odredi preiskavo. G. Pirnat pa je še poročal o preiskavah v raznih krajih ter je poudarjal, naj se objavljajo poučni članki v časopisih, ki jih ljudstvo največ čita. Za občni zbor se je določil dan 6. januarja 1927. l. Omeniti je še, da se je naš zaslužni predsednik g. Brumen poslovil zaradi preselitve. Naj bo na novem domu prav zadovoljen! — Tajnik.

Čebelarski tečaj na kmetijski šoli na Grmu je priredila novomeška podružnica dne 3. oktobra t. l. Prišel se je ob 9 in je trajal z enournim opoldanskim predelkom do 4 popoldne. Udeležba je bila odlična. Prišlo je nad 60 čebelarjev od vseh strani novomeškega glavarstva. Vsi so z največjim zanimanjem poslušali predavanja o odvzemanju in točenju medu, zazimljevanju in o pomladnih opravilih. Predavala sta podružnični tajnik g. Ludovik Puš in šolski nadzornik g. Martin Matko. Za njun trud jima izrekamo toplo zahvalo. Popoldne so udeleženci gledali, kako se vrše jesenska opravila, ki so o njih slišali dopoldne. Tečaj je pokazal, da se naše kmetско ljudstvo zelo zanima za čebelarstvo. Velika udeležba in vsestransko zanimanje za razna čebelarska vprašanja sta to jasno potrdila. Ali enega ni moči dopovedati našim čebelarjem, da je namreč napredek in prospeh vsakega pokreta mogoče izdatno doseči le v organizaciji. Pa so že tukaj in pravijo: 40 Din je veliko in preveč! To pa ni nič, če jim lakota in molj uničujeta cele panje, pa ne vedo, kako bi in kaj bi, da preprečijo izgubo, ki daleko presega 40 Din. Nič ne čitajo o čebelah, nič koristnega ne slišijo o njih, in vendar so uverjeni, da so dobri čebelarji. Obisk zadnjega tečaja je pokazal, da pri nas ne bo več tako. Samo to je še potrebno, ljudje božji, da se vsi, ki imamo isti cilj, združimo v svoji organizaciji, posnemajoč čebelice: majhna peščica je zapisana smrti, močna družina pa kljubuje vsem nepravilnostim in nabere sladke strdi, da se vse čudi. Zatorej dajmo, da nas bo veliko! Naposled smo dolžni, da se zahvalimo ravnateljstvu kmetijske šole na Grmu, ki je odstopilo prostor za tečaj in za malenkostno odškodnino pripravilo udeležencem kosilo in s tem znatno pripomoglo do tako lepega uspeha.

Drobiž.

Avgust Bukovec.

Kako je pisal Valentin Vodnik o naših čebelarjih l. 1795. Takole jih hvali: »Kranjci so imenitni čebelarji. Čebele jim posebno vržejo, zato ker ajdo sejejo. S čebelami se znajo tako dobro pečati, da so postali drugih dežel učniki v čebelarstvu.«

Tudi sv. pismo priporoča uživanje medu z besedami: »Jej med, sin moj, ker je dober in sladek tvojemu grlu, a ne preveč, da se ga ne presitiš ter ga izbljuješ.«

Tečaja za kuhanje voska, ki sta se vršila dne 16. in 17. novembra v Ljubljani pod vodstvom g. Okorna, sta v vsakem pogledu dobro uspela. Udeležniki, večinoma iz oddaljenih krajev, so kazali mnogo zanimanja ter so se z vnemo udeleževali praktičnega dela. Izkuhali so vosek, kakršnega je malokdaj in malokje videti.

Razpoloženje je bilo živahno, veselo in pri srčno. Pa kako tudi ne! Gospodar, g. Peter Pavlin, je našel za vsakega dobro in ljubeznivo besedo in je bil ves čas prav židane volje. Urednika je večkrat pocukal in mu skrivnostno zašepetal: »To so čebelarji! Takih je lahko vsakdo vesel. Pa kako pripravi so!...« Pri tem je pomenljivo ošvrknil z očmi udeležnike. Z nočjo, po končanem delu so čebelarji posedli okoli očeta Pavlina, ki je obujal razne spomine na stare čase. Marsikdo je strme poslušal žalostne in vesele dogodke, vsi so pa občudovali šegavost, dobrodušnost in zlato srce očeta Pavlina. Bog ga živi!

Več točnosti! Goriški »Gospodarski list« je objavil v letošnji oktobrski številki članek o potvorjenem medu. Tam čitam: »Po navodilih dr. Plante preizkusimo pristnost medu na ta način: V steklenici segrejemo dve žlici medu in šest žlic alkohola (vinskega cveta ali špirita). — Pazi, da ti pri tem ne odnese nosu! Opomba A. B. — Zmes dobro pretresimo in jo pustimo, da se nekoliko ustoji. Pristni med se popolnoma stopi v alkoholu, dočim se pri potvorjenem medu napravi bela ali motna gošča na dnu, to je dekstrin, ki se ne raztopi.«

Ta članek je čital tudi g. inž. Jakob Turk, ravnatelj kmet. kemijskega zavoda v Ljubljani, ter pripomnil: »Gošča se bo napravila, če je bil med ponarejen s pomočjo škrobovega sirupa ali iz neinvertiranega sladkorja. Če se je pa pri ponarejanju medu uporabljal invertiran sladkor — invertacija je prav lahka stvar! — potem dekstrin pri poizkusu ne bo izpadel,

ker ga v takem sladkorju ni in ga tudi biti ne more, ker napravljajo invertni sladkor iz navadnega sladkorja.«

Naši čebelarji onstran mej so ostali po prevratu brez strokovnega glasila. Naše društvo je izgubilo na Koroškem, Goriškem in Istri skoraj 1000 članov. Ta izguba števila članov pa ni v nikaki primeri z bridko izgubo tistih dobrih in vnetih čebelarjev, ki so pred prevratom bili v naši organizaciji in sedaj nimajo prilike, da bi svoje čebelarsko znanje izpopolnjevali s čtivom, ki ga prinaša »Slov. Čebelar«. Propadlo je goriško čebelarsko društvo z vsemi podružnicami vred. Koroški Slovenci so po ljudskem glasovanju sicer ustanovili svoje čebelarsko društvo, ki pa ne da glasu od sebe. Kdor ima količkaj srca za napredek čebelarjev po naši zemlji mora spoznati, da se bo nekaj moralo ukreniti, da bodo čebelarji izven državnih mej zopet čitali »Slov. Čebelarja«. Goriški »Gospodarski list« sicer prinaša vsak mesec nekoliko čebelarskega čtiva, toda bore, bore malo. Tiste vrstice so povsem nezadostne za resnično pospeševanje čebelarstva.

Priporočamo našim čebelarjem onstran mej, da razmišljujejo naše besede in se zbude iz mrtvila, ki so vanje zapadli po prevratu. Brez odločnega in neumornega dela bomo naglo tudi gospodarsko nazadovali, in to bi pomenilo veliko nesrečo za naš živelj.

Ni naš namen, da bi očitali, le skrb za bodočnost in iskrena želja, da bi se po krajih, ki jih imamo v mislih, obrnilo na bolje. Samo to, pa nič drugega nam je narekovalo te besede.

Čebelarski inteligenci za mejami in tistim, ki bi tam lahko delali, pa se ne zganejo, kličemo: Če ste k r e m e n, dajte iskre od sebe!

Gospod župnik Peter Zahija, sotrudnik »Slov. Čebelarja« je bil imenovan za kanonika in premeščen z otoka Raba na otok Krk.

V svojo rojstno vas, v Zgornjo Šiško, se je nedavno preselil gospod Frančišek Rojina, bivši urednik »Slov. Čebelarja«. Šišenci, namreč čebelarji, bi vsakega drugega postrani gledali, ker jih je že preveč, toda Rojinco, »Cimpermanovega Francija«, so pa z veseljem sprejeli, prvič, ker je vedno in povsod razglašal slavo Šišencev, drugič, ker je čebelar in lovec, kakršnega vsa Gorenjska ne premore. Tudi si Šišenci obetajo, da se bo njih mladina pod vodstvom g. Rojine v Vodnikovem »jezeru« izvežbala v plavalnem športu.

Baš v tej panogi je pa g. Rojina že od mladih nog mojster. In navsezadnje: kdo izmed današnjih Šišencev zna tako milo in lepo »čez vzeti« staro nepozabno šišensko »Sem v Šiško vas hodil«?

Pa kaj vse to! Gospod Rojina je obljubil, da bo zopet začel v »Slov. Čebelarja« pisati in da ima »prekvato fajn stvari« — v glavi. Ljubljanski čebelarji pozdravljajo novega člana in mu želijo tudi v Šiški mnogo čebelarškega veselja.

Kaj piše Nemeč o Dalmaciji. Vedno smo si želeli, da bi dobili o dalmatinskih in sploh o jugoslovenskih čebelarških razmerah jasno sliko. Poizkušali smo od posameznih čebelarjev dobiti takih podatkov, da bi sestavili spis za naš list. Vse zaman, naše želje so ostale neizpolnjene, kajti Jugoslovenci radi na zborih govorimo, toda pisanja se bojimo kakor vrag križa...

Sedaj pa čitamo v letošnji 9. številki dunajskega »Bienen Vatra« prav zanimiv članek o dalmatinskih čebelarških razmerah. Spisal ga je neki W. A., avstrijski Nemeč, ki se je letos naselil v Dubrovniku zaradi čebelarstva. Spis podajemo le vsebinsko. Piše, da v Dalmaciji ni nikake druge izdatne pašne nego spomladi na pravi kadulji (žajblju), jeseni pa na vresju. Rožmarin cvete pozimi, takrat pa dežuje neprestano. Če bi se kdo zelo potrudil, bi nabral komaj nekaj kilogramov tega medu... Oljka sicer bujno cvete, pa jo čebele ne obletavajo. Medena rosa (mana) se pojavlja komaj vsakih deset let enkrat. Prava kadulja cvete od srede maja do srede junija meseca, vresje pa od konca avgusta in septembra meseca. Druge mesece ni prav nobene pašne. S prevažanjem čebel ni nič, ker so prometna sredstva (pota) strahovita.

Medu pridelujejo v Dalmaciji p o v p r e č n o 20 kilogramov na panj in je zelo poceni. Treba je pa neprestano »prežati«, ker mora čebelar biti pripravljen, da posamezni panji nabere tudi 100 kilogramov.

Čebelam je treba pustiti 20 kg zimske zaloge, kajti brezpašna doba je zelo dolga.

Med od vresja je mogoče s točilom iztočiti. Strdi se kaj naglo, tudi v satju. Kaduljni med se strdi šele čez leta, če je bil sam zase iztočen.

Poleg kuže čebelne zalege (gnilobe) se pojavlja tudi nosema (!!!), ki pa v teh krajih ne napravlja škode in izgine maja meseca sama

od sebe. Gnilobe je bilo pred leti izredno mnogo, sedaj je ni več.

Trditve, da prezimujejo čebele ob majnih zimskih zalogah, da daje rožmarin dve »žetvi«, da je oljkov med zelo dišeč in jako fin ter da bero čebele tudi — figov cvet (figa sploh ne cvete!), spadajo bolj ali manj v poglavje čebelarških bajk.

Nadvse zanimive so pa dopisnikove navedbe, da naberejo čebele na kadulji in vresju v d o b r i h letinah velikanske množine medu. Panji s 100 kilogrami niso nikaka redkost in v dobrih letih je mogoče pridelati povprečno 40 do 50 kilogramov na panj.

Toda vse nade podere največkrat običajna velika suša, ki je ni komaj vsakih pet let enkrat. To pa govori, da v suhih letih čebelar pridelava večinoma le malo ali pa nič. Zaradi nenadnih, nestanovitnih bogatih letin je čebelarški obrat jako otežkočen. Treba je zelo velikih panjev (30 do 40 satov velike mere!) in mnogo dragocenega orodja in posode. Panji morajo biti vedno bogato z medom založeni, da ne izgubi čebelar v slabih letinah vseh čebel. Podnebje ni baš prijetno: strahovita suša ali pa brezkončno deževje, včasih pa še viharna ledeno mrzla burja. Cene medu so vprav sramotno nizke. Čebelarstvo orodje, ki ga prodajajo domače (jugoslovanske) tvrdke, je grozno drago.

Dopisnik zaključuje svoj članek z besedami: »V splošnem lahko rečemo, da čebelarstvo razmere niso neugodne, toda o kakem para-dizu ne more biti govora.«

LISTNICA TAJNIŠTVA.

Občni zbori podružnic naj se vrše v decembru t. l., najkasneje pa v prvi tretjini januarja meseca. Na občnih zbore pripravite načrte za delovanje za bodoče leto in poberite članarino v znesku 40 Din. S pošiljatvijo imenikov članov in članarine ne odlašajte, kajti vse to mora biti najkasneje do 15. januarja v rokah uprave, ker je redno pošiljanje lista sicer nemogoče.

Vsem podružnicam smo poslali okrožnico in tiskovine. Denar pošiljajte vedno po položnicah, ker si prihranite poštnino. Na določenem prostoru na položnici vedno označite, v kak namen ste poslali denar.

Oglasite se za predavanja v januarju, februarju in marcu! Na razpolago so še vse nedelje.

Cenik čebelarskega orodja in potrebščin

ki jih ima v zalogi blagovni oddelek Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani, Jugoslovanska knjigarna, Pred škofijo (poleg stolne cerkve).

P r e d m e t	Cena	
	Din	p
A.-Ž. panj na 10 satnikov	280	—
A.-Ž. panj na 9 satnikov z verando	325	—
Isti na 10 satnikov	350	—
Baloni za 1 liter Din 8—, z odprtim podstavkom vred	16	—
Baloni z zaprtim podstavkom za pitanje iz medišča	18	—
Barva za matice	14	—
Bečalnice	10	—
Brizgalka za roje	160	—
Čistilnik za med z dvojnimi sitom, iz zelo močne pločevine, emailiran	130	—
Deska za pritrjevanje satnic	6	—
Doza za 25 kg medu, iz fine pločevine	40	—
Doza, leseni obod, za pošiljanje po železnici	12	—
Euskol (zavitek)	8	—
Garnitura za izdelavo satnic (dvojni topilnik za vosek, cevka za lepljenje)	30	—
Kadilniki po Din 85—, boljši	90	—
Kapa čebelarska (s tkanino) Din 45—, žimnata	46	—
Kleščice za A.-Ž. panje	34	—
Kleščice za gorke stavbo	26	—
Kolesce za vtiranje žice, navadni 16—, boljši	20	—
Kozica, zaklopna, za odlaganje satnikov s čebelami	33	—
Luknjač za okvirčke	56	—
Matičnice (kletke) raznih vrst od 2 do 13 Din	—	—
Ista z oddelkom za hrano za razpošiljanje po pošti	3	—
Mreža, žična, za okna (pocinkana), kvadratni meter	40	—
Nastavek s tace za odkrivanje satja ob točenju medu	100	—
Nož za izpodrezavanje satja	10	—
Nož za odkrivanje satja	10	—
Odvijač za vijake	3	—
Okvirčki za A.-Ž. panje (nezbiti), za komad	1	75
Pajčolani po Din 30—, oziroma Din 34—, z žimnatim vložkom	46	—
Pitalnik za A.-Ž. panj iz bele pločevine	18	—
Pipe čebelarske (pihalnik)	70	—
Posode za med, pločevinaste, à 4 kg	12	—
Iste za 55 kg	200	—
Posoda, glej doza za 25 kg	40	—
Iste (leseni sodi) za 50 kg	50	—
Razpršilnik za škropljenje čebel z vodo, navaden	8	50
Razpršilnik za steklenice, zelo učinkovit tudi za vrtno porabo	30	—
Razstojšča, pločevinasta, namesto kvačič za 9 ali 10 satnikov	2	—
Rešetka, matična, močna (domačega fabrikata) za 1 panj	12	—
Rešetka, nemškega fabrikata, m ²	150	—
Rešetka najfinejša, sestavljena iz palčic 34 × 15 cm	18	—
Rokavice čebelarske	80	—
Samokadilnik »Vulkan«	125	—
Sipalnik, lesen, za A.-Ž. panje na 9 in 10 satnikov	25	—
Sito za čiščenje medu (pločevinasto)	20	—
Svetilke za zalivanje satnic	53	—
Stekleničica za pošiljanje medu kot vzorec	3	50
Strgulja za snaženje A.-Ž. panjev	10	—
Šablona, jeklena, in zabijač (priprava za pritrjevanje kvačič)	24	—
Ščetica za ometanje čebel	8	—
Šilo za vrtnje luknjic	3	—
Tehtnica	1150	—
Točilo za med, najnovejšega sestava, pločevinasto, za 3 satnike 27 × 41 cm in email	1120	—
Točilo za med z bronastim okriljem in emailirano	1220	—
Točilo za 10 okvirjev obojestransko (za velike obrate)	3580	—
Topilnik s svetiljko in žličko za lepljenje satnic	50	—
Topilniki za voščine	80	—
Vilice za odkrivanje satja	28	—
Zapahi za žrela:		
a) kovinski, enostranski	2	—
b) isti, dvostranski	3	—
c) leseni (Trinkov sestav) s peresom	1	50
Žica, v klobčiču, dkg	—	40

GOSPODARSKE KNJIGE

Janša, Nauk o čebelarstvu Tretja izdaja. Priredil Francišek Rojina. Z dodatkom Albertijev-Znideršičev (A.-Z.) panj. M. Humek. Din 24.—.

Humek, Praktični sadjar. Zbirka najvažnejših sadjarskih naukov, pojasnjena s 24 barvnimi prilogami in 92 slikami v tekstu. Vezana Din 120.—.

Slovenska kuharica. Priredila S. M. Felicita Kalinšek. Velika izdaja s slikami v besedilu in 33 barvnimi tabelami v naravnih barvah. Sedma izdaja. Vezana Din 220.—.

Sadje v gospodinjstvu. Kratek navod o ravnanju s sadjem, o domači sadni uporabi in o konserviranju sadja in zelenjadi. Za gospodinje in dekleta prir. M. Humek. Pojasnjeno s 13 barv. prilog. in 42 slik. 30 Din.

Gospodinjstvo. Navodilo za vsa v domačem gospodinjstvu važna opravila. Priredila S. M. Lidvina Purgaj. S 156 slikami. Zdravstveni del spisal dr. Franc Dolšak. Din 40.—.

Nasveti za hišo in dom. Za vsako gospodarstvo in gospodinjstvo velevažna in koristna knjiga. Priredil I. Majdič. Din 32.—, vezana Din 48.—.

Sadno vino ali sadjevec. Navod, kako ga izdelujemo in kako z njim ravnajmo, da dobimo okusno in stanovitno pijačo. Z 42 pod. Sestavil M. Humek. 20 D.

Breskev in marelica. Navodilo, kako ju vzgajamo in oskrbujemo. Z 22 slikami in 2 barvnimi tabelami. Sestavil M. Humek. Din 12.—.

Naše gobe. Navodilo za spoznavanje užitnih in strupenih gob. S 75 barvnimi tabelami. Sestavil Ante Beg. Slike izvršil Dragotin Humek, ravnatelj meščanske šole. Vezano Din 100.—.

Kubična računica v novi meri s pridejano naštevanko do 100. Pregledna in praktična strokovna knjiga za posestnike in lesne trgovce. Sestavil Janko Dolžan. Vez. Din 30.—.

Računar v kronski in dinarski veljavi. (Hitri računar.) Vezan Din 30.—.

Zemljepisni atlas kraljevine SHS. Izdalo društvo slovenskih profesorjev. Sedem podrobnih zemljevidov. Izvršil ing. Viktor Novak. Din 48.—.

Slovinci. Zemljepisni, zgodovinski, politični, kulturni, gospodarski in socialni pregled. Napisal Fran Erjavec. Vezan Din 60.—.

Gospodarska geografija. (Zgodovinski razvoj trgovine in prometa. Naravni pogoji in človek. Produkcija. Trgovina. Promet in njegova sredstva.) Sestavil dr. Vinko Šarabon. Vezana Din 48.—.

Parni kotel. Navodila kurjačem, posestnikom parnih kotlov itd. Spisal ing. Gvidon Gulič. Din 30.—.

Ojačen beton. Učna knjiga za stavbne šole in stavbne obrtnike. I. del. Izračunavanje konstrukcij za visoke stavbe iz ojačenega in neojačenega betona. Spisal ing. Jaroslav Foerster. Din 30.—.

Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani